

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งเสนอเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษานอกระบบระหว่างผู้นำห้องถินกับประชาชน ระหว่างประชาชนเพศหญิงและชาย และระหว่างประชาชนหมู่บ้านทางฯ จำกัดตามเขตโดย

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการด้านการศึกษานอกระบบระหว่างผู้นำห้องถินกับประชาชน ระหว่างประชาชนเพศชายและหญิง และระหว่างหมู่บ้านทางฯ จำกัดตามเขตโดย

อักษรย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติที่ผู้วิจัยนำมาใช้คือ

X	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่า t
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็นที่แสดงระดับความมั่นยำสำคัญ
*	หมายถึง	มั่นยำสำคัญระดับ 0.05

อักษรย่ออันที่ใช้คือ

บ ₁	หมายถึง	บ้านแสลง ต. กงครังใน ช. อ. เกษตรวิถี จ. รอยเอ็ค
บ ₂	หมายถึง	บ้านสระโพนทอง ต. ทุ่งหลวง อ. สุวรรณภูมิ จ. รอยเอ็ค
บ ₃	หมายถึง	บ้านทานนบ ต. โพนกราก อ. ท่าม จ. สุรินทร์
บ ₄	หมายถึง	บ้านคลุง ต. ไพรชลดา อ. ชุมพลบุรี จ. สุรินทร์
บ ₅	หมายถึง	บ้านโนนสมบูรณ์ ต. คาน อ. ราษฎร์ไชลด จ. ศรีสะเกษ
บ ₆	หมายถึง	บ้านเมืองเตา ต. เมืองเตา อ. พยัคฆภูมิพิสัย จ. มหาสารคาม

ពន្លេទី ១ វាគាយ ប្រុងការកិច្ចនករណី

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเป็นปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบของประชาชน ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับผู้นำท้องถิ่น

ลักษณะของปัญหา	ประชาชน		ผู้นำท้องถิ่น		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่มีศูนย์เด็กปฐมวัย	4.03	1.04	3.98	1.26	0.56
2. ไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน	3.73	1.03	3.37	1.10	2.04*
3. ไม่มีหน่วยงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้	3.85	1.26	3.50	1.46	1.83
4. วิชาชีพที่เปิดอบรมไม่ตรงกับความต้องการ	2.05	1.14	1.94	1.10	0.62
5. ไม่มีเวลาว่างเข้าอบรมวิชาชีพ	1.96	1.13	2.54	1.49	-3.09*
6. มีเปิดอบรมวิชาชีพ แต่อยู่ในหมู่บ้านอื่น	2.07	1.18	1.69	1.05	2.57*

* $P < .05$

จากการจะเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากส่วนรับประทานได้แก่การไม่มีศูนย์เด็กปฐมวัยในหมู่บ้าน การไม่มีหน่วยงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้ และการไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน นอกจากเป็นปัญหาน้อยคือ การมีการเปิดอบรมวิชาชีพแต่ไม่ตรงความต้องการ ไม่มีเวลาว่างเข้าอบรม หรือเปิดอบรมที่หมู่บ้านอื่น

ผู้นำมีความคิดเห็นว่าวิสัยที่น่าจะเป็นปัญหามากส่วนรับประทานในหมู่บ้านคือ การไม่มีศูนย์เด็กปฐมวัยในหมู่บ้าน ที่เป็นปัญหาปานกลางได้แก่การไม่มีหน่วยงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้ และการไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน นอกจากเป็นปัญหาน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่มพบว่า การไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน และการเปิดอบรมวิชาชีพแต่อยู่ในหมู่บ้านอื่น เป็นปัญหาส่วนรับประทานมากกว่าที่ผู้นำคิด แต่ผู้นำเห็นว่าการไม่มีเวลาว่างเข้าอบรมวิชาชีพเป็นปัญหาของหมู่บ้านมากกว่าที่ประชาชนคิด

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเป็นปัญญาที่เกี่ยวกับการศึกษา
นอกระบบ ของประชาชน ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างเพศ

ลักษณะของปัญญา	เพศชาย		เพศหญิง		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่มีสนใจเรียนปลอมวัย	3.97	1.07	4.11	1.00	-1.04
2. ไม่มีสนใจเด็กเล่นในหมู่บ้าน	3.60	1.01	3.89	1.04	-2.33*
3. ไม่มีสนใจงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้	3.69	1.31	4.05	1.18	-2.33*
4. วิชาที่เปิดอบรมไม่ตรงกับความต้องการ	2.06	1.15	2.02	1.12	0.29
5. ไม่มีเวลาวางแผนเรียนอบรมวิชาชีพ	2.08	1.20	1.81	1.02	2.05*
6. มีเปิดอบรมวิชาชีพ แต่อยู่ในหมู่บ้านอื่น	1.99	1.03	1.89	1.09	0.72

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชนพบว่า การไม่มีสนใจเด็กเล่นในหมู่บ้าน และการไม่มีสนใจงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้ เป็นปัญหาสำคัญมากกว่าเพศชาย ส่วนการไม่มีเวลาวางแผนเรียนอบรมวิชาชีพนั้น เป็นปัญหาสำคัญมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษา
นอกระบบของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของปัญหา	เขต A				เขต B				เขต C			
	η ₁		η ₂		η ₃		η ₄		η ₅		η ₆	
	Σ	S.D.										
1. ไม่มีนักเรียนเด็กปฐมวัย	4.07	0.85	3.89	1.09	3.83	1.42	4.29	0.98	4.19	0.88	3.95	0.92
2. ไม่มีสถานศึกษาในหมู่บ้าน	3.88	0.84	3.52	0.94	4.13	0.96	3.48	1.47	3.54	0.93	3.72	0.85
3. ไม่มีหน่วยงานภาครัฐ	3.90	1.35	3.94	1.06	3.78	1.46	3.95	1.31	3.19	1.09	4.23	0.92
4. ไม่มีห้องเรียนในครองความ	1.80	0.85	2.15	1.13	1.52	1.39	1.98	1.35	2.09	0.97	1.84	0.95
5. ไม่มีเวลาทำงาน	1.77	0.82	1.96	0.97	2.54	1.47	1.93	1.37	1.81	0.95	1.79	0.89
6. ไม่มีห้องเรียนวิชาชีพและอยู่ในหมู่บ้าน	1.67	0.75	2.08	0.98	2.30	1.35	1.79	1.15	2.05	1.11	1.86	0.91

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนเป็นรายหมู่บ้านพบว่า
 ลิ่งที่เป็นปัญหามากสำหรับทุกหมู่บ้าน แห่ง ๓ เชกข้อย คือการที่ไม่มีศูนย์ปฐมวัย
 ในหมู่บ้าน สำหรับการที่ไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้านเป็นปัญหามากสำหรับ ๕ หมู่บ้าน นอก
 จากบ้านคลุง(เชก B) ที่เห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง และการที่ไม่มีหน่วยงานใดเปิดอบรมวิชาชีพ
 ให้เป็นปัญหาปานกลางสำหรับบ้านในสมบูรณ์(เชก C) ในขณะที่เป็นปัญหามากสำหรับ ๒ หมู่บ้าน
 อีกๆ ส่วนปัญหาด้านอนามัยนักเรียนทุกหมู่บ้านเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย

ពេនធឌ វាគរយ គ្រាមទំនាក់ការណករសិកដានអករប្បប

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สายสามัญ ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับ
ผู้นำทางดิน

ลักษณะความต้องการ	ประชาชน		ผู้นำทางดิน		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความต้องการความรู้สายสามัญ					
1. การศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 1	2.20	1.35	2.80	1.57	-2.64*
2. การศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 2	2.40	1.34	2.78	1.46	-1.75
3. การศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 3	3.74	1.18	3.76	1.16	-0.38
4. การศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 4	3.53	1.27	3.67	1.17	-0.72
5. การศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 5	2.91	1.34	3.11	1.40	-0.53

* $P < .05$

จากตารางจะเห็นว่า ประชาชนในเขตพุ่งถูการอง ที่ มีความต้องการการศึกษาญี่ปุ่นในระดับ 3 และ 4 มาก ระดับ 5 ต้องการปานกลาง ส่วน ระดับ 1 และ 2 นั้น ต้องการอยู่ผู้นำที่มีความเห็นว่า ประชาชนในหมูบ้านต้องการการศึกษาญี่ปุ่น ระดับ 3 และ 4 มาก เช่นเดียวกัน และต้องการการศึกษา ระดับ 5, ระดับ 1 และ ระดับ 2 ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบประชากรทั้ง 2 กลุ่มจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้นำฯสูงกว่าของประชาชน โดยเฉพาะระดับ 1 ผู้นำฯเห็นว่า ประชาชนยังต้องการมากกว่าความเห็นของ ประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายสามัญ
ของประชาชน และค่าทดสอบที่ (*t-test*) ความคิดเห็นระหว่างเพศ

ลักษณะความต้องการ	ชาย		หญิง		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความต้องการความรู้สายสามัญ					
1. การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 1	2.32	1.40	2.06	1.28	1.60
2. การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 2	2.53	1.33	2.29	1.34	1.43
3. การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 3	3.72	1.14	3.78	1.22	-0.47
4. การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 4	3.41	1.28	3.71	1.25	-1.99 *
5. การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 5	2.92	1.36	2.86	1.32	0.49

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเพศพบว่าเพศชายต้องการ
การศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 3 มาก ระดับ 1 น้อย ส่วนระดับ 4, ระดับ 5 และ ระดับ 2 ของการ
ปานกลาง

เพศหญิงต้องการการศึกษาอยู่ในชั้น ระดับ 3 และ ระดับ 4 มาก ระดับ 5 ต้องการปาน-
กลาง ส่วน ระดับ 1 และ 2 ของการน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหงส่อง เพศพบว่า เพศหญิงต้องการการศึกษาอยู่ในชั้น
ระดับ 4 มากกว่า เพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนความต้องการในระดับอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายสามัญ
ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของ ความต้องการ	เขต A				เขต B				เขต C				
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6		
	\bar{X}	S.D											
ความต้องการความรู้ สายสามัญ													
1. การศึกษาอยู่ในหมู่บ้าน	ระดับ 1	2.12	1.24	2.05	1.36	1.78	1.08	1.98	1.36	2.52	1.55	2.72	1.33
2. การศึกษาอยู่ในเมือง	ระดับ 2	2.48	1.36	2.30	1.30	1.95	1.15	2.13	1.30	2.84	1.38	2.78	1.33
3. การศึกษาอยู่ในเมือง	ระดับ 3	4.02	1.01	3.56	1.20	3.89	1.05	3.56	1.13	3.71	1.37	3.67	1.28
4. การศึกษาอยู่ในเมือง	ระดับ 4	4.05	0.99	3.12	1.31	3.19	1.15	3.46	1.30	3.34	1.45	3.83	1.22
5. การศึกษาอยู่ในเมือง	ระดับ 5	3.48	1.15	2.42	1.12	2.84	1.42	2.67	1.45	2.57	1.47	3.24	1.18

เนื่องพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนเป็นรายหมู่บ้านพนฯ ทุกหมู่บ้านต้องการ
การศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 มากที่สุด ส่วนระดับอื่นแตกต่างกัน คั่งนี้

เขต A

บ้านแสลงลีและบ้านสระโพนทอง ต้องการการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 1 และ 2 น้อย
บ้านแสลงลี ต้องการ ระดับ 4 มาก ระดับ 5 ปานกลาง บ้านสระโพนทองต้องการระดับ 4
ปานกลาง ระดับ 5 น้อย

เขต B

บ้านตามบและบ้านทุดุง ต้องการการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 1 และ 2 น้อย ต้องการ
ระดับ 4 และ 5 ปานกลาง

เขต C

บ้านโนนสมบูรณ์และบ้านเมืองເທົາ ต้องการการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 1, 2 และ 5
ปานกลาง ส่วนระดับ 4 บ้านโนนสมบูรณ์ต้องการปานกลาง บ้านเมืองເທົາต้องการมาก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สายอาชีพ ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความคิดเห็นของประชาชน
กับผู้นำห้องдин

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		ผู้นำห้องดิน		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้สายอาชีพด้านค่างๆ ที่ต้องการได้แก่					
1. ความรู้ด้านการเพาะปลูก	4.29	0.92	4.67	0.76	-2.71*
2. ความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์	4.09	0.94	4.17	0.77	-0.38
3. ความรู้ด้านการประมง	3.02	1.06	2.83	1.10	0.92
4. ความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน	3.58	1.10	3.56	0.95	0.22
5. ความรู้ด้านการค้าขาย	3.57	1.12	3.35	1.12	1.68
6. ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง	3.23	1.19	3.30	1.11	-0.55

* $P < .05$

จากตารางข้างบนเป็นการสอบถึงความต้องการความรู้สายอาชีพด้านค่างๆ ที่ต้องการได้แก่ ความรู้ที่ประชาชนต้องการมากตามลำดับคือความรู้ด้านการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการค้าขาย ที่องค์การปานกลางคือความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ความรู้ด้านการประมง

ส่วนผู้นำห้องดินมีความเห็นว่าประชาชนต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกมากที่สุด ที่องค์การรองลงมาได้แก่ความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนอีกสามด้านคือด้านการค้าขาย ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง และด้านการประมงนั้นประชาชนต้องการปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนทั้งสองกลุ่มพบว่า มีความคิดเห็นคล้ายกัน แต่ผู้นำห้องดินมีความคิดเห็นว่า ประชาชนต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกมากกว่าความคิดเห็นของประชาชนเอง อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ของประชาชน ค่าทดสอบที่(t-test)ระหว่างความคิดเห็นจำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้สายอาชีพค้านทั้งๆที่ต้องการไปแก้ไข					
1. ความรู้ค้านการเพาะปลูก	4.24	0.95	4.35	0.87	-0.98
2. ความรู้ค้านการเลี้ยงสัตว์	4.05	0.99	4.12	0.92	-0.60
3. ความรู้ค้านการประมง	3.00	1.25	3.06	1.29	-0.42
4. ความรู้ค้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน	3.36	1.09	3.85	1.06	-3.73 *
5. ความรู้ค้านการค้าขาย	3.50	1.03	3.68	1.19	-1.31
6. ความรู้ค้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง	3.41	1.11	3.03	1.26	2.68 *

* P < .05

จากการ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายต้องการความรู้สายอาชีพค้านทั้งๆที่ตามลำดับคือ ความต้องการในเกษตรมากที่สุด ความรู้ค้านการเพาะปลูก และความรู้ค้านการเลี้ยงสัตว์ ความต้องการในเกษตรปานกลาง ค้านการค้าขาย ค้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ค้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค้านการประมง

เพศหญิง ความรู้ท้องการมากที่สุด ค้านการเพาะปลูก ค้านการเลี้ยงสัตว์ ค้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค้านการค้าขาย ท้องการปานกลาง ค้านความรู้ค้านการประมง ค้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่าความต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือนกับค้านแรงงานและวิชาชีพทางช่างมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศชายต้องการความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่างสูงกว่าเพศหญิง เพศหญิงต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือนสูงกว่าเพศชาย ค่านอนๆนูนอกจากนั้นทั้งสองเพศมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สัยอาชีพคานทางฯ
ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของ ความต้องการ	เขต A				เขต B				เขต C			
	\bar{X}_1		\bar{X}_2		\bar{X}_3		\bar{X}_4		\bar{X}_5		\bar{X}_6	
	\bar{X}	S.D										
ความรู้สัยอาชีพ												
คานทางฯ ที่ต้องการ												
แก้ไข												
1. ความรู้ด้านการ เพาะปลูก	4.23	0.86	4.37	0.95	3.97	0.93	4.19	1.02	4.43	0.99	4.50	0.69
2. ความรู้ด้านการ เลี้ยงสัตว์	4.18	0.74	4.09	0.95	3.81	0.99	4.10	1.04	4.18	1.10	4.04	0.96
3. ความรู้ด้านการ ประมง	3.29	1.08	2.58	1.26	3.03	1.12	2.79	1.37	2.70	1.36	3.65	1.14
4. ความรู้ด้านการ อุตสาหกรรมใน												
ครัวเรือน	3.67	0.91	3.49	1.14	3.43	1.26	3.71	1.18	3.52	1.09	3.56	1.05
5. ความรู้ด้านการ ขาย	3.74	0.87	3.65	1.11	3.54	1.12	3.71	0.94	3.23	1.44	3.54	1.13
6. ความรู้ด้าน แรงงานและวิชา-												
ชีพทางช่าง	3.02	1.12	3.61	1.05	3.43	1.21	3.39	1.14	3.04	1.33	3.09	1.24

เมื่อพิจารณาตามเขตอยุธยาและหมู่บ้านกลุ่มที่อย่าง พบร้า ทุกหมู่บ้านต้องการความรู้ ค่านการเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ มาก ต้องการความรู้ด้านการประมงปานกลาง ส่วน ค่าณอนมีความเห็นแตกต่างกันนั้งคือ

เขต A

บ้านแสลงสี ต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค่านการค้าขายมาก ค่านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ต้องการปานกลาง

บ้านสะโพนทอง ต้องการความรู้ด้านการค้าขาย ค่านแรงงานและวิชาชีพ มาก ต้องการค่านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ปานกลาง

เขต B

บ้านตามน ต้องการความรู้ด้านการค้าขาย มาก ต้องการค่านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค่านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ปานกลาง

บ้านคลุง ต้องการความรู้ด้านการค้าขาย และค่านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน มาก ต้องการค่านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ปานกลาง

เขต C

บ้านโนนสมบูรณ์ ต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน มาก ต้องการค่านการค้าขาย ค่านแรงงานและวิชาชีพปานกลาง

บ้านเมืองเกา ต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค่านการค้าขาย มาก ต้องการค่านแรงงานและวิชาชีพทางช่างปานกลาง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สัยอาชีพ ในการเพาะปลูก ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความคิด
เห็นของประชาชนกับบุนนาคทองถิน

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		บุนนาคทองถิน		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้ด้านการเพาะปลูกที่ต้องการใช้แก่					
1. การรู้จักศักดิ์เลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับ					
สภาพแวดล้อมเพาะปลูก	4.16	0.91	4.30	0.89	-0.76
2. การปลูกผักสวนครัว	4.09	0.95	4.11	0.99	0.22
3. การอนุรักษ์ดิน	4.08	0.95	4.06	1.12	0.01
4. การอนุรักษ์น้ำ	4.22	0.95	3.85	1.09	2.83
5. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.40	0.89	4.50	0.84	-0.40
6. การปลูกปอ	2.22	1.14	2.04	1.25	0.88
7. การปลูกอย	2.31	1.09	1.80	1.02	3.08*
8. การปลูกพืชเศรษฐกิจ	3.32	1.25	3.89	0.97	-3.31*
9. การปลูกหญ้าเพื่อเป็นอาหารสัตว์	3.12	1.23	3.28	1.22	-0.65
10. การเพาะเมล็ดพันธุ์	3.83	1.08	3.72	1.17	0.62
11. การทำปุ๋ยหมัก	3.86	0.94	3.46	1.09	2.28*

* P < .05

จากตารางจะเห็นว่าประชาชนมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกตามลักษณะ ความต้องการในเกษตรมากที่สุด ความรู้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การอนุรักษ์น้ำ การจัดคัดเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเพาะปลูก การปลูกผักสวนครัว การอนุรักษ์พืช การทำปุ๋ยหมัก และการเพาะเท้าฟาง ความต้องการในเกษตรปานกลางไก่แกะ ความรู้ในการปลูกพืชเสริม การปลูกหญ้าเป็นอาหารสัตว์ ที่ต้องการน้อยกว่าความรู้ในการปลูกปอ และการปลูกอ้อย ผู้นำหงษ์มีความเห็นว่าประชาชนมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกคังน้ำ ความต้องการในเกษตรมากที่สุด ความรู้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การรักษาดูแลเดือนพันธุ์พืช ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเพาะปลูก การปลูกผักสวนครัว การอนุรักษ์พืช การปลูกพืชเสริม การอนุรักษ์น้ำ และการเพาะเท้าฟาง ความต้องการในเกษตรปานกลางไก่แกะ ความรู้ในการทำปุ๋ยหมัก การปลูกหญ้าเพื่อเป็นอาหารสัตว์ สวนการปลูกปอ และการปลูกอ้อยต้องการน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นระหว่างชาวกรังส่องกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในความต้องการความรู้ในการอนุรักษ์น้ำ การทำปุ๋ยหมัก และการปลูกอ้อย โดยที่ประชาชนต้องการความรู้ในการทำปุ๋ยหมักมากกว่าที่ผู้นำหงษ์ ผู้นำหงษ์คิดว่าประชาชนต้องการความรู้ในการปลูกพืชเสริม และการปลูกอ้อยมากกว่าความเห็นของประชาชนเอง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ค่านการเพาะปลูก ของประชาชน และค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความ
คิดเห็นจำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้ด้านการเพาะปลูกที่ทองกราฟแก้					
1. การรู้จักตัวเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพ					
ของแหล่งเพาะปลูก	4.16	0.81	4.14	1.04	0.22
2. การป้องกันครัว	4.05	0.84	4.14	1.10	-0.73
3. การอนุรักษ์ดิน	4.08	0.84	4.08	1.06	-0.03
4. การอนุรักษ์น้ำ	4.21	0.80	4.21	0.94	-0.03
5. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.35	0.83	4.41	1.01	-0.57
6. การปลูกป้อง	2.29	1.18	2.15	1.13	0.98
7. การปลูกอยออย	2.17	1.06	2.48	1.12	-2.37*
8. การปลูกพืชเสริมฯ	3.04	1.26	3.67	1.15	-4.31*
9. การปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์	3.04	1.23	3.24	1.21	-1.33
10. การเพาะเห็ดฟาง	3.69	1.11	3.99	1.01	-2.34*
11. การทำปุ๋ยหมัก	3.79	0.91	3.82	0.99	-0.25

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนว่า เพชรฯ มีความต้องการตามลักษณะ ความรู้ที่ต้องการมาก ได้แก่ ความรู้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การอนุรักษ์น้ำ การคัดเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพของแหล่งเพาะปลูก การทำปุ๋ยหมัก การเพาะเห็ดฟาง ความรู้ที่ต้องการปานกลาง ได้แก่ ความรู้ในการปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ การปลูกพืชเสริมฯ ส่วนความรู้ในการปลูกปอและอย่นห้องการน้อย

เพชรฯ มองการความรู้ตามลักษณะ ความรู้ที่ต้องการมาก ได้แก่ ความรู้ในการป้อง- และกำจัดศัตรูพืช การอนุรักษ์น้ำ การรู้จักคัดเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพของแหล่งเพาะปลูก การปลูกผักสวนครัว การอนุรักษ์คิน การเพาะเห็ดฟาง การทำปุ๋ยหมัก และการปลูกพืชเสริม ความรู้ที่ต้องการปานกลาง ได้แก่ การปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ ส่วนความรู้ในการปลูกปอ และการปลูกอย่นห้องการน้อย

เมื่อเปรียบความคิดเห็นของประชากรทั้งสองเพชรฯ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญคือ เพชรฯ มองการความรู้ในการเพาะเห็ดฟาง และการปลูกพืชเสริมฯ มากกว่าเพชรฯ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สัยอาชีพ
ในการเพาะปลูก ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความ ต้องการ	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	\bar{X}	S.D										
ความรู้ด้านการเพาะ ปลูกทั่วไป												
1. การรู้จักศักยภาพ พืชที่เหมาะสมกับสภาพ แวดล้อมเพาะปลูก	4.28	0.71	4.26	0.85	4.21	1.13	4.31	0.85	3.70	1.15	4.15	0.76
2. การปลูกผักสวนครัว	4.03	0.87	4.23	0.89	4.07	1.11	4.17	1.02	3.97	1.12	4.06	0.83
3. การอนุรักษ์ดิน	4.07	0.70	4.37	0.72	3.77	1.22	3.81	1.00	4.08	1.09	4.39	0.77
4. การอนุรักษ์น้ำ	4.18	0.69	4.23	0.89	3.89	1.20	4.33	0.88	3.99	0.75	4.46	0.62
5. การป้องกันและ กำจัดศัตรูพืช												
6. การปลูกปอ	1.90	0.87	1.88	0.98	2.32	1.22	2.89	1.17	1.89	1.12	2.48	1.28
7. การปลูกออย	2.08	0.92	2.28	1.16	1.79	1.19	2.46	1.05	1.92	1.06	2.35	1.06
8. การปลูกพืชเลิร์มฯ	3.23	1.26	2.79	1.24	3.59	1.23	3.62	1.29	3.57	0.99	3.15	1.28
9. การปลูกหญ้าเพื่อ [*] เป็นอาหารสัตว์												
10. การเพาะเห็ดฟาง	4.08	1.04	3.98	1.12	3.57	0.97	3.56	1.07	4.22	0.85	3.54	1.19
11. การทำปุ๋ยหมัก	3.95	0.94	3.81	1.07	3.61	0.84	3.60	0.84	4.13	0.95	3.74	0.95

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเขตและหมู่บ้านกลุ่มตัวอย่าง
พบว่า ความรู้ด้านการเพาะปลูกที่ประชาชนทุกหมู่บ้านท่องทราบมากเป็นอันดับ 1 คือการ
ป้องกันและกำจัดศัตรูพืช และท่องทราบมากอันดับรองลงมาได้แก่ ความรู้ในการอนุรักษ์คืน
การอนุรักษ์น้ำ การรักษาดินเพื่อเหมาะสมในการเพาะปลูก การปลูกผักสวนครัว
การเพาะเห็ดฟาง และการทำปุ๋ยหมัก ทุกหมู่บ้านท่องทราบความรู้ในการปลูกหูภู เพื่อใช้เป็น
อาหารล้วนๆ ป่านกลาง และท่องทราบความในในการปลูกปอและออยน้อย

ส่วนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ

- เขต A ทั้งบ้านแสตนเลสและบ้านสร้างไม้ ท่องทราบความรู้ในการปลูกพืชเสริมป่านกลาง
- เขต B ทั้งบ้านคนบะและบ้านคลุกทองทราบความรู้ในการปลูกพืชเสริมมาก
- เขต C บ้านเนื้องเตาทองทราบความรู้ในการปลูกพืชเสริมป่านกลาง ส่วนบ้านโนนสมบูรณ์
ทองทราบมาก



ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สายอาชีพ ภานการเลี้ยงสัตว์ ค่าทดสอบที่(t-test)ระหว่างความคิดเห็น
ของประชาชนกับผู้นำ

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		ผู้นำท้องถิ่น		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ท้องการไก่แกะ					
1. การเลี้ยงโโค, กระนือ	4.15	0.97	4.35	0.83	-1.11
2. การเลี้ยงสุกร	3.72	1.11	3.85	0.92	-0.61
3. การเลี้ยงเป็ด, ไก	4.16	0.89	4.19	0.75	-0.11

จากการจะเห็นว่าหัวหน้าประชาชน และผู้นำท้องถิ่นต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ในเกษตรมากที่สุด เนื่องจากต้องกันเพียงลำบากของความต้องการเท่านั้นคือ ประชาชนต้องการความรู้เรื่องค่างๆตามลำบากของการเลี้ยงเป็ด, ไก การเลี้ยงโโค, กระนือ และการเลี้ยงสุกร ส่วนผู้นำที่กว่าประชาชนต้องการความรู้ในการเลี้ยงโโค, กระนือเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเลี้ยงเป็ด, ไก และการเลี้ยงสุกร

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ในการเลี้ยงสัตว์ ของประชาชน และค่าทางสถิติ (t -test) ระหว่าง
ความคิดเห็นจำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด					
1. การเลี้ยงโโค, กระนือ	4.29	0.88	3.99	1.05	2.58 *
2. การเลี้ยงสุกร	3.76	1.02	3.68	1.22	0.58
3. การเลี้ยงเป็ด, ไก	4.13	0.87	4.19	0.94	-0.59

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชน ตามลักษณะของเพศพบว่า เพศชาย
ต้องการความรู้ในการเลี้ยงสัตว์ตามลำดับคือ ความรู้ในการเลี้ยงโโค, กระนือ การเลี้ยงเป็ด,
ไก และการเลี้ยงสุกร

เพศหญิงมีความต้องการความลำดับคือการเลี้ยงเป็ด, ไก การเลี้ยงโโค, กระนือ
และการเลี้ยงสุกร

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของประชาชนทั้งสองเพศพบว่า เพศชายต้องการ
ความรู้ในการเลี้ยงโโค, กระนือ มากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ในการเลี้ยงสัตว์ ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความ	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	\bar{X}	S.D										
ความรู้ในการเลี้ยงสัตว์ท่องการไกด์												
1. การเลี้ยงโค, กระบือ	4.10	0.91	4.35	0.96	4.15	0.96	4.20	1.11	3.84	0.96	4.26	0.90
2. การเลี้ยงสุกร	3.87	0.78	3.85	1.17	4.00	0.97	3.43	1.42	3.35	1.25	3.67	1.02
3. การเลี้ยงเป็ด, ไก	4.07	0.83	4.27	0.89	4.06	0.85	4.16	1.10	4.13	0.95	4.28	0.82

จากการจะเห็นว่า ทุกหมู่บ้านต้องการความรู้ในการเลี้ยงสัตว์มาก นอกจจากความรู้ในการเลี้ยงสุกรเท่านั้นที่ประชาชนหมู่บ้านต่ำ(เขต B) และบ้านโนนสมบูรณ์(เขต C) ต้องการปานกลาง

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้สายอาชีพ ค่านการประเมิน ค่าทดสอบที่(t-test)ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับผู้นำท่องถิน

ลักษณะความต้องการ	ประชาชน		ผู้นำท่องถิน		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้ด้านการประเมินที่ทองกรีด					
1. ความรู้ในการเลี้ยงปลา	2.98	1.29	2.80	1.28	0.88
2. ความรู้ในการเลี้ยงกุ้ง	2.67	1.23	2.67	1.17	-0.04

จากตารางจะเห็นว่าประชากรทั้งสองกลุ่มมีความเห็นพองกันว่าประชาชนต้องการความรู้ด้านการประเมินในเกณฑ์ปานกลาง ตามลำดับคือความรู้ในการเลี้ยงปลา และความรู้ในการเลี้ยงกุ้ง

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ ค่านการประเมิน ของประชาชน ค่าทดสอบที่(t-test)ระหว่างความคิดเห็น จำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้ด้านการประเมินที่ทองกรีด					
1. ความรู้ในการเลี้ยงปลา	3.00	1.28	2.97	1.31	0.21
2. ความรู้ในการเลี้ยงกุ้ง	2.68	1.21	2.65	1.25	0.16

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชนตามลักษณะของเพศ เกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการประเมิน พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สายอาชีพ ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ทางทดสอบที่ (t -test)
ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับผู้นำห้องถัน

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		ผู้นำห้องถัน		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน					
ที่ต้องการให้แก่					
1. การหอยหา	3.64	1.13	4.00	0.73	-1.80
2. การหอยเลื่อย	3.24	1.10	3.22	1.11	0.16
3. การทำเครื่องปั้นดินเผา ทำโถงซีเมนต์	2.57	1.18	2.96	1.32	-1.86
4. การจักสาน	3.05	1.21	3.22	0.92	-0.86

ห้องประชุมและผู้นำห้องถัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ของประชาชนคังนี้ ความรู้ที่ต้องการมากคือการหอยหา รองลงไปรึ่งเป็น ความต้องการปานกลางคือ ความรู้ในการหอยเลื่อย การจักสาน การทำเครื่องปั้นดินเผา ๆ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้ส้ายอาชีพ
ในการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ของประชาชน ทางทดสอบที่ (*t-test*)
ระหว่างความคิดเห็นจำแนกเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน					
ที่ต้องการได้แก่					
1. การหอยชา	3.24	1.09	4.14	0.97	-7.20 *
2. การหอยเสือ	3.03	1.03	3.49	1.14	-3.53 *
3. การทำเครื่องปั้นดินเผา โถ่เชิญเนน	2.65	1.18	2.48	1.17	1.18
4. การจักสาน	3.23	1.07	2.84	1.35	2.72 *

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชน ตามลักษณะของเพศพบว่า เพศชาย
ต้องการความรู้ในการหอยชา การจักสาน การหอยเสือ และการทำเครื่องปั้นดินเผา ความลำดับ
ในเกณฑ์ปานกลาง

เพศหญิงมีความต้องการความรู้ในการหอยนานา รองลงมาเป็นความต้องการในเกณฑ์
ปานกลางตามลำดับคือ ความรู้ในการหอยเสือ การจักสาน ส่วนความรู้ในการทำเครื่องปั้นดินเผานั้น
เพศหญิงต้องการน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างทั้งสองเพศพบว่า ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
คือเพศหญิงต้องการความรู้ในการหอยชา และการหอยเสือมากกว่าเพศชาย เพศชายต้องการความ
รู้เรื่องการจักสานมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ในการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความ ต้องการ	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	\bar{X}	S.D										
ความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือน												
ทัองการໄคแก												
1. การพอเพียง	3.69	0.97	3.67	1.23	3.65	1.08	3.64	1.19	3.68	1.03	3.52	1.31
2. การพอเศื่อ	3.41	0.92	3.19	1.26	3.22	1.27	2.89	0.97	3.50	1.00	3.17	1.19
3. การทำเครื่องปั้น คินເຢາ ປັ້ນໂອງ ເມືນຕ												
4. การຈັກສານ	2.98	1.06	2.37	1.25	2.57	1.19	2.35	1.17	2.41	1.21	2.63	1.14
	3.39	1.07	2.53	1.16	2.70	1.33	3.42	1.16	2.98	1.27	3.09	1.13

พิจารณาความคิดเห็นของประชาชนแยกตามเขตโดยและหมู่บ้านก่อนที่จะวิเคราะห์
ต่อไป
ความรู้ในการหอ命名าก ทางการความรู้ในการหอเศื่อ และการຈັກສານปานกลาง ส่วนการทำ
เครื่องปั้นคินເຢາ ປັ້ນໂອງເມືນຕ มีความคิดเห็นแตกต่างกันบางគົດ

เขต A

บ้านແสนສີทองการความรู้ด้านปานกลาง บ้านสระโพนทองทางการน้อย

เขต B

บ้านဏານບตองการความรู้ด้านปานกลาง บ้านຄຊุ่งทางการน้อย

เขต C

บ้านເນື່ອງເຫັນທອງการความรู้ด้านปานกลาง บ้านໂນລົມບູນທອງการน้อย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สัยอาชีพ ค่านการค้าขาย ค่าทดสอบที่ (*t-test*) ระหว่างความคิดเห็น
ของประชาชนกับบุนนาคท่องถิน

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		บุนนาคท่องถิน		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความต้องการค้าขายท่องถิน					
1. การจัดตั้งสหกรณ์ทางฯ	3.81	0.97	4.02	0.93	-1.79
2. แหล่งเงินทุนและการกู้ยืม	3.88	1.04	4.11	1.06	-1.83
3. การลงทุนและการหาทุนหมุนเวียน	3.81	1.02	3.80	1.09	0.07
4. ตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลิติ	4.20	0.91	4.02	1.04	1.41
5. หลักการค้าขายเบองตน	4.00	0.90	4.13	0.88	-0.98

จากตารางจะเห็นว่าประชากรแห่งสองกลุ่มมีความเห็นว่าประชาชนต้องการความรู้
ค้านการค้าขายในเกณฑ์มากที่สุด ตามลำดับที่นี้

ประชาชนต้องการความรู้เกี่ยวกับตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลิติ หลักการ
ค้าขายเบองตน แหล่งเงินทุนและการกู้ยืม การลงทุนและการหาทุนหมุนเวียน และความรู้
เกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์

บุนนาคท่องถินมีความเห็นว่าประชาชนต้องการความรู้เกี่ยวกับหลักการค้าขายเบองตน
แหล่งเงินทุนและการกู้ยืม การจัดตั้งสหกรณ์ทางฯ ตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่าย
ผลิติ และความรู้เกี่ยวกับการลงทุนและการหาทุนหมุนเวียน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สัมภาระเชิงพิสูจน์ทางค้าขาย ของประชาชน ค่าทดสอบที่ (t -test) ระหว่างความคิดเห็นระหว่างเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้ด้านการค้าหัตถกรรมไทย					
1. การจัดตั้งสหกรณ์ทางๆ	3.86	0.93	3.74	1.02	0.99
2. เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนและระบบวิธีการกู้ยืม	3.90	0.98	3.84	1.12	0.51
3. เกี่ยวกับการลงทุนและการหาทุนหมุนเวียน	3.81	0.95	3.81	1.09	-0.07
4. เกี่ยวกับตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่าย					
ผลิตภัณฑ์	4.15	0.90	4.26	0.93	-1.00
5. เกี่ยวกับหลักการค้าขายเบองตน	4.03	0.88	3.93	1.01	0.80

เมื่อพิจารณาเฉพาะความต้องการของประชาชนจำแนกตามเพศพบว่าทางส่องเพศ
มีความต้องการความรู้ด้านศักยภาพคือสิ่งที่

เพศชายต้องการความรู้เกี่ยวกับตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับ
หลักการค้าขายเบองตน เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนและระบบวิธีกู้ยืม ความรู้ในการจัดตั้งสหกรณ์
ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนและการหาทุนหมุนเวียน

เพศหญิงต้องการความรู้ด้านคำศัพท์ เกี่ยวกับตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่าย
ผลิตภัณฑ์ หลักการค้าขายเบองตน เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนและระบบวิธีกู้ยืม เกี่ยวกับการลงทุน
และการหาทุนหมุนเวียน และความรู้ในการจัดตั้งสหกรณ์

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ด้านการค้าขาย ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความ ต้องการ	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	Χ	S.D	Χ	S.D	Χ	S.D	Χ	S.D	Χ	S.D	Χ	S.D
ความรู้ด้านการค้าขาย ทั่วไป												
1. การจัดตั้งสหกรณ์ ทางฯ	3.98	0.72	3.72	1.05	4.08	0.89	3.89	0.90	3.50	1.23	3.63	0.95
2. แหล่งเงินทุนและ ระบบวิธีธุรกิจ	3.97	0.98	4.05	0.89	4.05	1.05	3.92	1.03	3.41	1.17	3.85	1.07
3. การลงทุนและการ นำทุนหมุนเวียน	3.77	0.82	3.88	1.07	4.00	1.00	3.96	1.05	3.39	1.20	3.89	0.90
4. ตลาดและภารหา ตลาดเพื่อจำหน่าย												
ผลิต	4.36	0.73	4.33	0.78	4.40	0.76	4.31	0.88	3.70	1.19	4.04	0.94
5. หลักการค้าขาย เบองคน	4.02	0.81	3.95	1.13	4.16	0.73	4.15	0.82	3.86	0.88	3.78	1.19

เนื้อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเขตอยุ่และหมู่บ้านกลุ่มตัวอย่าง พบว
เขต A ทั้งบ้านและบ้านส่วนใหญ่ของท้องถิ่นความรู้ด้านการค้าขายมากทุกเรื่อง
เขต B ทั้งบ้านตามบ้านๆ ของท้องถิ่นความรู้ด้านการค้าขายมากทุกเรื่อง
เขต C บ้านเบื้องเตาต้องการความรู้ด้านการค้าขายมากทุกเรื่อง บ้านโน้นสมบูรณ์ดังการความรู้มาก
 ในเรื่องหลักการค้าขายเบองคน การตลาดและการหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลิต ทั่วไป
 ปานกลาง ไม่ได้เกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ทางฯ แหล่งเงินทุนและระบบวิธีธุรกิจ
 การลงทุนและการนำทุนหมุนเวียน

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้สายอาชีพ ภาระงานและวิชาชีพทางช่าง ค่าทดสอบที่(t-test)
ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับผู้นำห้องถัน

ลักษณะของความต้องการ	ประมาณ		ผู้นำห้องถัน		t	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง						
ที่ต้องการได้แก่						
1. ความรู้เกี่ยวกับแหล่งงานทางๆ	3.73	1.14	3.72	1.33	0.17	
2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน	3.46	1.06	3.46	1.17	0.11	
3. ความรู้ด้านช่างก่อสร้าง	3.42	1.29	3.50	1.00	-0.21	
4. ความรู้ด้านช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์	3.25	1.35	3.26	1.14	-0.15	
5. ความรู้ด้านช่างไฟฟ้า/วิทยุ	2.99	1.33	3.02	1.26	-0.47	
6. ความรู้ด้านช่างเสริมสวย/ตัดผม	3.14	1.32	3.02	1.22	1.06	
7. ความรู้ด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า	3.43	1.34	3.48	1.21	-0.35	

ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพที่ประชาชนต้องการมากที่สุดคือความรู้เกี่ยวกับแหล่งงานทางๆ นอกนั้นเป็นความต้องการในเกณฑ์ปานกลางคือ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน การตัดเย็บเสื้อผ้า การช่างก่อสร้าง ช่างรถยนต์/เครื่องยนต์ ช่างเสริมสวย/ตัดผม ช่างไฟฟ้า/วิทยุ ผู้นำห้องถันมีความคิดเห็นว่า ประชาชนต้องการความรู้เกี่ยวกับแหล่งงานทางๆ ในเกณฑ์มาก เช่นเดียวกับความต้องการของคนในชุมชน นอกนั้นเป็นความต้องการปานกลางคือ ความรู้ด้านช่างก่อสร้าง การตัดเย็บเสื้อผ้า กฎหมายแรงงาน ช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์ ช่างเสริมสวย/ตัดผม ช่างไฟฟ้า/วิทยุ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนทั้งกลุ่มปรากฏว่าไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้ส้ายอาชีพ
ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ค่าทดสอบที่(t-test) ระหว่างความคิดเห็น
จำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง					
ทั้งหมด					
1. ความรู้เกี่ยวกับแหล่งงานทางๆ	3.78	1.08	3.73	1.24	0.40
2. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน	3.55	1.07	3.37	1.08	1.42
3. ความรู้ด้านช่างก่อสร้าง	3.82	1.06	2.92	1.38	6.15*
4. ความรู้ด้านช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์	3.68	1.18	2.66	1.34	6.77*
5. ความรู้ด้านไฟฟ้า/วิทยุ	3.31	1.21	2.59	1.36	4.68*
6. ความรู้ด้านการเสริมสร้าง/ตัดผ้า	2.64	1.13	3.74	1.31	-7.51*
7. ความรู้ด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า	2.88	1.19	4.10	1.20	-8.48*

* P < .05

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเพศพบว่า ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่างที่ประชาชนต้องการมากที่สุด ความรู้ด้านช่างก่อสร้าง แหล่งงานทางๆ ช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์ กฎหมายแรงงาน ทั้งการปานกลางที่แก่ ความรู้ด้านช่างไฟฟ้า/วิทยุ การตัดเย็บเสื้อผ้า การตัดผ้า

ความรู้ที่เพศหญิงต้องการมากที่แก่ การตัดเย็บเสื้อผ้า การเสริมสร้าง แหล่งงานทางๆ ทั้งการปานกลางที่แก่ กฎหมายแรงงาน ช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า/วิทยุ

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของประชาชนทั้งสองเพศพบว่ามีความแตกต่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติคือ เพศหญิงต้องการความรู้ด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า และการเสริมสร้าง/ตัดผ้า สูงกว่าเพศชาย เพศชายต้องการความรู้ด้านช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมรถยนต์/เครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า/วิทยุ มากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้สายอาชีพ
ด้านแรงงานและวิชาชีพทางช่าง ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความ	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	\bar{X}	S.D										
ความรู้ด้านแรงงาน และวิชาชีพทางช่าง												
ทั่วไป ทั่วไป												
1. แหล่งงานตามๆ	4.05	0.99	3.93	1.01	3.68	1.05	3.67	1.21	3.73	1.33	3.93	1.22
2. กฏหมายแรงงาน	3.84	0.88	3.37	1.02	3.46	1.07	3.58	1.18	3.00	1.16	3.43	1.02
3. ช่างก่อสร้าง	3.67	1.16	2.95	1.43	3.62	1.40	3.60	1.27	3.20	1.27	3.37	1.18
4. ช่างซ่อมรถยก/ เครื่องยนต์	3.51	1.18	2.74	1.27	3.22	1.44	3.18	1.44	3.13	1.42	3.46	1.33
5. ช่างไฟฟ้า/วิทยุ	3.08	1.24	2.60	1.22	3.08	1.30	3.16	1.52	2.70	1.32	3.24	1.28
6. ช่างเสริมสวย/ ตัดผม	3.38	1.33	2.98	1.26	3.54	1.09	2.98	1.36	2.84	1.60	3.06	1.16
7. การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.56	1.24	3.49	1.42	3.86	1.08	3.23	1.45	3.41	1.43	3.06	1.29

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นตามเขตข้อมและตามที่บ้านกุมตัวอย่าง พบร้า

เขต A

ที่บ้านแสนสีห์ ความรู้สึกในเรื่อง ความรู้สึกแผลงงานทางๆ เกี่ยวกับ
กูหมายแรงงาน การซางกอสร้าง ชางซอมรถยก/เครื่องยนต์ และการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วน
อีก 2 เรื่อง คือความรู้สึกของช่างไฟฟ้า/วิทยุ ช่างเสริมสวย/ตัดผม ทางการปานกลาง
ที่บ้านตระโพนทอง ทางการความรู้สึกแผลงงานทางๆ มาก ส่วนค่านอนๆ
ทางการปานกลาง

เขต B

ที่บ้านคานบ ทางการความรู้สึกในเรื่อง แผลงงานทางๆ การซางกอสร้าง
การซางเสริมสวย/ตัดผม และการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนค่านอนๆทางการปานกลาง
ที่บ้านตุง ทางการความรู้สึกในเรื่องแผลงงานทางๆ กูหมายแรงงาน และ
ซางกอสร้าง ส่วนเรื่องอนๆทางการปานกลาง

เขต C

ที่บ้านโนนสมบูรณ์ และบ้านเมืองเตา ทางการความรู้สึกในเรื่องแผลงงานทางๆ
ส่วนเรื่องอนๆทางการปานกลาง

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ของประชาชน ค่าทดสอบที่
(t-test) ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนกับบุณฑ์ทองถิน

ลักษณะของความต้องการ	ประชาชน		บุณฑ์ทองถิน		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความรู้เพิ่มพูนด้านทางๆ ที่ต้องการได้แก่					
1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.24	0.76	4.41	0.75	-0.95
2. ด้านการวางแผนครอบครัว	3.33	1.21	3.78	1.01	-2.58*
3. ด้านสิทธิและหน้าที่พลเมือง	3.48	0.95	3.78	0.84	-2.06*
4. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.23	1.10	3.61	1.00	-2.19*
5. ด้านสันหนนาการและงานอดิเรก	3.36	1.07	3.37	0.99	0.09

* P < .05

ความรู้เพิ่มพูนที่ประชาชนต้องการมากที่สุด ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย นอกนั้นเป็น
ความต้องการปานกลางตามลำดับคือ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่พลเมือง ด้านสันหนนาการและงาน-
อดิเรก ด้านการวางแผนครอบครัว และด้านศิลปวัฒนธรรม

บุณฑ์ทองถินคิดว่าความรู้เพิ่มพูนที่ประชาชนในห้องถินต้องการมากที่สุด ความรู้ด้าน
สุขภาพอนามัย การวางแผนครอบครัว ด้านสิทธิหน้าที่พลเมือง และด้านศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้าน
สันหนนาการและงานอดิเรกนั้นบุณฑ์ทองถินคิดว่าประชาชนต้องการปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของประชาชนและ ของบุณฑ์ฯ พบร่วมีความแตก
ต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง ความรู้ในการวางแผนครอบครัว ด้านสิทธิหน้าที่พลเมือง และด้าน
ศิลปวัฒนธรรม โดยคะแนนความคิดเห็นของบุณฑ์ฯ เห็นว่าประชาชนในห้องถินต้องการความรู้ดัง
สถาบันสูงกว่าคะแนนความต้องการของประชาชนเอง

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ของประชาชน ค่าทดสอบที่(t-test) ระหว่างความคิดเห็นจำแนกตามเพศ

ลักษณะของความต้องการ	ชาย		หญิง		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต					
ความต้องการที่ต้องการได้แก่					
1. ความสุขภาพอนามัย	4.20	0.77	4.32	0.75	-1.34
2. ความการวางแผนครอบครัว	3.30	1.21	3.40	1.20	-0.73
3. ความสิทธิหน้าที่พลเมือง	3.45	0.93	3.50	1.00	-0.42
4. ความศิลปวัฒนธรรม	3.16	1.05	3.32	1.16	-1.15
5. ความสันหนาการและงานอดิเรก	3.26	1.06	3.39	1.13	-1.04

เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเพศพบว่า หงส่องเพศมีความต้องการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตคล้ายคลึงกัน ตามลำดับคือ ความต้องการความรู้ความสุขภาพอนามัยมาก ที่ต้องการปานกลางไปแล้ว ความรู้ความสิทธิหน้าที่พลเมือง ความต้องการวางแผนครอบครัว ความสันหนาการและงานอดิเรก และความศิลปวัฒนธรรม

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการระหว่างประชาชนหงส่องเพศ ในพื้นที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์
ในการดำรงชีวิต ของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน

ลักษณะของความคิดเห็น	เขต A				เขต B				เขต C			
	บ 1		บ 2		บ 3		บ 4		บ 5		บ 6	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ ในการดำรงชีวิตด้านทางๆ ที่ทองกราไกแก												
1. ค่าน้ำดื่มน้ำดื่ม	4.300.80	4.210.86	4.210.75	4.310.72	4.390.69	4.110.74						
2. ค่าน้ำดื่มน้ำดื่ม	3.671.03	3.051.09	3.381.14	3.231.34	3.181.37	3.431.20						
3. ค่าน้ำดื่มน้ำดื่ม	3.620.88	3.330.84	3.541.02	3.730.89	3.071.21	3.480.81						
4. ค่าน้ำดื่มน้ำดื่ม	3.160.88	3.421.12	3.271.30	3.101.08	3.071.05	3.391.08						
5. ค่าน้ำดื่มน้ำดื่ม												
งานอดิเรก	3.520.96	3.181.05	3.221.20	3.521.01	3.181.22	3.171.12						

ล่าห์รับความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ประชาชนแต่ละหมู่บ้านมีความต้องการคั้งคั้ง

เขต A

บ้านแสนสุข ความรู้ทางการมากคือ ค่านสุขภาพอนามัย ค่านการวางแผนครอบครัว ค่านสิทธิหน้าที่พลเมือง ค่านสันนഹาการและงานอดิเรก สวนค่านศิลปวัฒนธรรม ของการป่านกลาง บ้านสระโพนทอง ของการความรู้ค่านสุขภาพและอนามัยมาก สวนค่านอนๆของการป่านกลาง

เขต B

บ้านคลุง ความรู้ทางการมากคือ ค่านสุขภาพอนามัย ค่านสิทธิหน้าที่พลเมือง ค่านสันนഹาการและงานอดิเรก ค่านอนๆของการป่านกลาง

บ้านตามบ ความรู้ทางการมากคือ ค่านสุขภาพอนามัย ค่านสิทธิและหน้าที่พลเมือง นอกหมู่เป็นความต้องการป่านกลาง

เขต C

บ้านโนนสมบูรณ์ และบ้านเมืองเตานน ประชาชนต้องการความรู้ ค่านสุขภาพอนามัยมาก สวนค่านอนๆของการป่านกลาง